

ring af større Omraader for at begrænse Sygdommen indenfor disse; og da det heller ikke viste sig tilstrækkeligt, er man til sidst gaaet over til Lokalafspærring og nu Afspærring af de enkelte Ejendomme. Alle disse Bestemmelser er gennemført efter Forhandling med Landboforeninger og Husmandsforeninger, fordi jeg har den Opfattelse, at disse Bekæmpelsesmetoder overfor Mund- og Klovesygen ikke faar den Betydning, de burde have, hvis de ikke træffes i nøje Overensstemmelse med og Samarbejde med saavel Veterinærfysikatet som Landbrugets egne Mænd. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen udtalte forleden Dag — jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere Udtalelsen, den staar i Folketingstidende Sp. 1032 —: „Jeg føler mig forvisset om, at baade Befolkningen og Dyrene havde sluppet betydelig lettere over denne Epidemi, hvis Veterinærmyndighederne havde været noget mere villige til at laane Øre til det praktiske Landbrugs Krav, bl. a. ogsaa til Kravet om Serum. Veterinærmyndighederne maa lære at indse Nødvendigheden af, at de arbejder i meget nøje Kontakt med Befolkningen. Hvis de mangler denne Kontakt med Befolkningen, hvis de optræder paa en saadan Maade, at Befolkningens Tillid til dem brister, saa naar man ikke ret langt.“ Jeg vil sige til det ærede Medlem, at lige saa nødvendigt det er, at Ministeriet og Fysikatet tager Hensyn til Landbefolkningens Ønsker — for hvis de ikke forstaaer at tage Hensyn til disse Ønsker, betyder Bekæmpelsen af Mund- og Klovesyge ikke noget —, lige saa nødvendigt er det selvfølgelig ogsaa, at Landbefolkningen anerkender Fysikatets og Ministeriets Bestræbelser for at opnaa det bedst mulige Resultat. Enhver maa dog forstaa, at det Arbejde, der udføres af Ministeriet og Fysikatet til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, er ikke for Fornøjelsens Skyld, men til Fordel for Landbruget, og en Udtalelse som den, jeg har citeret af det ærede Medlem, er efter min Mening i høj Grad til Skade for Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen, fordi den i høj Grad nedbryder Respekten for og Tilliden til det Arbejde, Fysikatet udfører. Jeg tror for øvrigt heller ikke, en saadan Opfattelse som den, det ærede Medlems Udtalelse giver Udtryk for, deles af de mere ansvarlige indenfor Landbrugsorganisationerne; jeg har ved nøje at læse de Udtalelser, som er fremkommet angaaende dette Spørgsmaal af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre, ikke fundet, at man

har givet Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Svend Niensens Udtalelser paa dette Punkt.

Flere ærede Medlemmer har omtalt den Revision af Husdyrloven, som jeg paa-tænker at fremsætte Forslag om i en nærmere Fremtid, og som gerne skulde resultere i en Nedsættelse af den Bevilling, der gives til Husdyrbruget. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup, det ærede Medlem Hr. Holdgaard og flere andre ærede Medlemmer har udtalt sig om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard udtalte, at han for sit Vedkommende ikke kunde være med til at skære ned overfor Landbrugsministeriets og Kirkeministeriets Budgetter, hvis Nedskæringer ikke ogsaa blev gennemført overfor andre Ministeriers Budgetter. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i denne Betragtning. Jeg synes ikke, det skal være saadan, at de forskellige Ministre skal konkurrere om, hvem der nu kan faa sit Budget sat højest op, eller hvem der kan faa det sat længst ned, det kan ikke være Formaalet, at de forskellige Ministre paa den Maade skal søge at overgaa hinanden. Det, det kommer an paa for en Minister — det gælder ogsaa for mit Vedkommende —, maa være, om Bevillingen er nødvendig eller ikke, om der er Mulighed for at spare paa Bevillingen, uden at man derved kommer til at skade de økonomiske Interesser, man nu er sat til at varetage. Det er min Opfattelse paa dette Punkt, og Hensynet til, om der ogsaa kan finde Nedsættelser af samme Størrelse Sted paa andre Ministeriers Budgetter, kan ikke være afgørende. Da det Forslag, jeg her omtaler, kommer til Behandling her i Tinget i en nær Fremtid, finder jeg ingen Anledning til at komme udførligt ind paa dette Spørgsmaal, jeg skal kun sige, at det har altid været mit Syn paa Forholdet, og det er det ogsaa for Tiden, at man bør støtte Formaal, som kommer hele Erhvervet til gode, men at man, saa vidt muligt, ikke skal yde direkte Tilskud til de enkelte erhvervsdrivende indenfor de forskellige Erhverv. Jeg mener, at der er nogen Grund til at holde igen overfor Bevillinger, der gives som direkte Tilskud til enkelte erhvervsdrivende, og jeg vil gerne bede ærede Medlemmer, som har kritiseret mine Nedskæringsplaner paa dette Omraade, om de ikke vil undersøge Forholdene nærmere og saa, naar de har foretaget disse Undersøgelser, nævne for mig, hvilket andet Erhverv der paa Finansloven faar lignende direkte Tilskud til enkelte erhvervsdrivende. Jeg